

Зашто ћу сутра бити у Подгорици?

Зато што је на Црквинама, малом братственичком гробљу крај Цркве Архангела Михаила, тек неколико грובה наше куће.

Праћед Мијаило, дични јунак мојковачких крвавих бадњака и нико до њега од старијих мушких глава из камене приземљуше у Морачи!

Пострадали су за српство, свету Српску православну цркву и веру светосавску- где су пали тамо су их и копали...

Због тог знаног гроба и свих незнатих не знам где бих сутра ваљо више него на Тројичинданском сабору за одбрану праотачких крвавих распећа, јер исте звери данас кидишу на наше цркве и манастире као и у та времена кад се није марило хоће ли се огњиште угасити док год кандила и воштанице горе...

Не само наше већ свако у та славна брда, у тој Црној Гори немањићкој- више је костију по вртачама и омарима него под земљом, ал баш због тога где год свећу да запалим ту ми је гроб ђеду, ту ми је црква, ту ми је олтар, ту су ми звоници на крошњи сваке букве и крушке дивљаке...

Сутра нам, можда као никад до сад, ваља стати пред ђавола и показати да још довољно, више него довољно, мушких глава има Црна Гора вољних да пострадају за оно због чега се довека живи- веру у васкрслога Бога- Христа и божија коначишта!

Сутра, у Подгорици, на Тројичинданском сабору, бранимо једнако Морачу и Острог колико и Дечане, Грачаницу...

Исто је то поган, ђавољи накот, што бије о Румију и Девич!

Што сутра одбранимо у Подгорици, одбранили смо и на заветној светињи, јер кости које не знам где су- знам где су, ено их где год застанем на Проклетијама или Ловћену, Великој Хочи или Горњем Липову, Ћириловцу или Богородици Љевишкој...

Савардак ми је једнако на Вучију колико и у Призрену!

Та ружа ветрова што бије поврх малог братственичког и кумовског гробља Цкрвинама јесте распеће ветрова са Шаре, Бајгоре, Дурмитора и Комова!

Свуд су ми кости куд ми је вера светосавска- свуд ми је светосавље куд прађедови нису узмицали пред ђаволом!

